

Sống ở đời, ai trong chúng ta cũng phải làm việc. Rồi có thể Bên đang làm việc khi nghe tiếng nói này. Làm việc là một phần của đời sống, không ai tránh được. Điều quan trọng là chúng ta phải biết mình làm việc để làm gì? Tại sao làm việc? Câu trả lời đơn giản cho vấn đề làm việc đó là nhu cầu của đời sống, đó là vấn đề sinh tồn. Chúng ta phải làm để nuôi sống gia đình, để có tiền trả tiền nhà, tiền xe và tất cả những chi phí khác. Đúng như vậy. Nhưng thật nghĩ nếu chúng ta đi làm chỉ vì những lý do đó thì cuộc đời thật là vô nghĩa vì chúng ta chẳng khác gì cái máy sản xuất và tiếp tục trong một guồng máy không bao giờ chậm trễ.

Một sống đời thì có cái nhìn khác hẳn vào việc làm. Họ thích làm việc và muốn làm việc. Việc làm đem cho họ niềm vui vì thấy mình hoàn thành một điều gì đó. Cũng có người làm việc để tiếp duy kho tàng tri thức vì không làm việc thì là buồn. Một số khác nữa làm việc vì biết rằng họ càng làm thì càng có tiền, họ làm bất kể ngày đêm, họ còn sống, còn thì giờ, còn tiếp tiền thì cứ tiếp tục làm. Thật ra có người đã làm cho đến khi ngã xuống vì bệnh tật hay khi Thiên Chúa đòi rước đi mãi thôi!

Hôm nay tôi muốn nói chuyện với Bên và vấn đề làm việc vì đây là một phần của đời sống và việc chúng ta làm có ý nghĩa hay không tùy nơi cái nhìn của chúng ta vào công việc. Có một nhà báo nói đến những vấn đề một công trình xây cất giáo đường tại một thành phố kia. Nhà báo hỏi người thợ nhốt: Anh làm gì ở đây? Người đó trả lời: Ông hỏi tôi làm việc gì ở đây hả? Tôi có một vợ, ba con, nên nên đi làm để sống. Tôi phải ráng làm kiếm cơm cho gia đình, trả nợ trả nợ, tôi có muốn đi làm khi cần như thế này đâu! Nhà báo cảm ơn và đến hỏi người thợ hai: Anh làm gì ở đây? Người đó trả lời, Ông không thấy tôi đang trả nợ sao? Tôi là người trả nợ giờ như thế này đây, tôi biết mấy phần xi-măng, mấy phần cát, mấy phần nước. Tôi biết làm sao cho họ không đổ quá, không ướt quá và đúng tiêu chuẩn xây cất. Ai thế này cũng phải tôi về chuyện xây cất của tôi! Nhà báo đi sang hỏi người thợ ba, Anh làm gì ở đây? Người đó ngơ ngác tay và nói với nhà báo, Ông hỏi tôi làm gì ở đây hả? Ông hãy tưởng tượng, hai năm nữa ở góc đường này, ai đi ngang cũng thấy một ngôi giáo đường đồ sộ với tháp chuông cao ngất. Đây sẽ là cái mốc cho mọi người đến thành phố này. Mọi người đi ngang đây đều sẽ khen, Ngôi giáo đường đẹp quá! Tôi sẽ được đây để nghe những lời khen đó và cũng không cần nói với họ, nhưng chỉ cần nhớ trong lòng mình một cách hãnh diện và sung sướng là, Tôi xây ngôi giáo đường này, tôi có một phần trong công trình vĩ đại này. Ông hỏi tôi làm gì ở đây hả? Tôi đang xây ngôi giáo đường đẹp như thế của thành phố!

Ba người thợ cũng làm một công việc nhưng đã có ba cái nhìn khác nhau vào công việc mình

đang làm. Một người coi việc làm chỉ như phòng ngừa tiền hay tiền phòng ngừa tiền nữa, người đó thấy mình bị bắt buộc phải làm. Người thì nhàn hạ sung sướng, hảnh diện với công việc như người thấy như người trẻ tuổi mới. Người thì ba nhàn thấy công việc vui. Người đó thấy cùng cả công việc. Người đó cũng phải đi làm nuôi gia đình, cũng phải làm việc để nuôi con, để đúng tiêu chuẩn, như người đi quan trọng hơn với người đó là phòng ngừa, là kết quả sau cùng.

Bạn đang làm việc như bạn làm việc cho ai và với mục đích gì? Có phải bạn than phiền vì cuộc sống quá căng thẳng và đầy lo lắng? Có thể bạn hằng hái, cảm thấy cảm giác làm việc như người là làm cho ai? Và để làm gì? Chúng ta cần có cái nhìn đúng vào đời sống và công việc ta làm. Ngày xưa, một đoàn dân đông đi tìm Chúa Giê-xu sau khi Chúa thức dậy phép lạ cho họ có bánh ăn no nê. Khi họ bắt công đi tìm Chúa như vậy, Chúa phán: Hãy làm việc cho vì để ăn hay họ nát như người vì để ăn còn lại để nên sự sống đời đời. Hay họ nát nói đến tính cách tạm bợ, chóng qua, chóng phai tàn, người có và với như người đời đời, vĩnh cửu. Chúng ta có thể làm việc khó như người có thể cho người gì chóng phai tàn cả trên gian mà không có gì còn lại đời mai sau.

Đoàn người theo Chúa ngày xưa sau khi nghe Chúa phán như vậy đã hỏi lại Chúa: Chúng tôi phải làm gì cho được làm công việc Đức Chúa Trời? Chúa đã trả lời với họ: Các người tin Đức Chúa Trời đã sai lầm, ý đó là công việc Ngài. Làm công việc đúng là đời lòng tin nơi Chúa. Có thể chúng ta thấy chúng ta có gì liên hệ gì với đời lòng tin nơi Chúa và việc làm của mình. Thốt ra, có một mối quan hệ vô cùng mật thiết. Như chúng ta đều biết, suy nghĩ của chúng ta, niềm tin của chúng ta quyết định như người gì chúng ta làm, chúng ta sống. Không có niềm tin nơi Đức Chúa Trời Hóa, niềm tin của người đời sau hay niềm tin giá trị đời đời, chúng ta sẽ thấy cuộc đời thật vô nghĩa để rồi sự sống một cuộc đời buông thả hoặc sống mà không có hy vọng hay ý nghĩa.

Vấn đề của con người là chúng ta không phải chỉ có thân xác mà còn có linh hồn. Chúng ta như người cần cảm ăn, áo mặc như người còn có đời sống tâm linh cần được nuôi dưỡng là Thiên Chúa, Đức Chúa Trời đã tạo dựng chúng ta. Chúa Cứu Thế Giê-xu, sau khi kêu gọi đoàn người đời lòng tin nơi Chúa, Chúa đã phán: Ta là bánh của sự sống, ai đến cùng Ta chúng ta đói và ai tin Ta chúng ta khát. Chúng ta biết là Chúa Giê-xu không nói về đói khát thân xác như người về đói khát tâm linh. Con người có thể đói, đói thức ăn và vật chất nhưng tâm hồn và niềm tin trống rỗng, và đói khát một điều gì đó. Trong cái đói khát của tâm linh vì xa cách nguồn sống, Chúa Giê-xu kêu gọi con người về mối liên hệ đời đời với Chúa để được no nê và đã khát. Chúa phán: Ai đến cùng Ta chúng ta đói và ai tin Ta chúng ta khát.

Một số dân tộc ở Bắc Âu có tinh thần làm việc rất cao thông qua đức gọi là triết lý làm việc của người Cơ-đốc (Protestant work ethics). Bí quyết của họ là coi việc làm là một tín ngưỡng, là thiên chức. Dù làm cho ai, dù làm việc gì, với niềm tin nơi Thiên Chúa, họ tin rằng đó là tín ngưỡng Thiên Chúa dành cho mình, vì vậy họ hết sức làm việc như là làm cho Chúa. Đó chính là lời dạy của Thánh Kinh. Họ làm việc gì hãy hết lòng mà làm như làm cho Chúa chứ không phải làm cho người. Lời Chúa cũng dạy: Anh em hãy ăn, hãy uống hay là làm điều gì khác hãy làm vì vinh quang của Thiên Chúa. Người tin Chúa có một triết lý sống và một triết lý làm việc. Triết lý đó là tất cả đều vì Chúa và cho Chúa.

Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta sức sống, sức khỏe ta mới làm việc được, ta lại quên ơn Thiên Chúa sao? Sống để chúng ta sống như người có thân xác mà còn có linh hồn, chúng ta dành nhiều thì giờ làm việc cho thân xác nhưng dành bao nhiêu thì giờ cho linh hồn? Chúa Giê-xu đã đến trần gian, chịu chết thay cho con người, để đem con người trở lại với Thiên Chúa, với nguơn sống. Trở lại với Chúa, hết lòng tin nơi Chúa, chúng ta mới kinh nghiệm được sức sống của Chúa tuôn tràn vào đời sống. Chúng ta sẽ kinh nghiệm được bánh sống và làm việc với một thái độ, cái nhìn đúng, đem lại an bình và thoải mái.

Lời dạy của Chúa Giê-xu cho đoàn người theo Chúa chỉ vì một chết, và luôn luôn là lời nhắc nhở con người biết giá của xã hội chúng ta đang sống. Chúa phán: Hãy làm việc chỉ vì ăn hay hết sức vì ăn còn lại đến sức sống đời đời. Các người tin Đấng mà Đức Chúa Trời đã sai đến, vậy đó là công việc Ngài. Bạn đang làm việc như người làm việc cho ai? Bạn đã làm việc của Chúa và cho Chúa chưa? Ngài là Đấng tạo dựng bạn, yêu thương bạn và lúc nào cũng để cho bạn trở về với Ngài.

Mục sư Nguyễn Thị
Chánh Trình Phát Thanh Tin Lành